

mindst en Gang hver 3die Maaned holde Ret i en Række af Justitsministeren fastsatte Steder inden for Landsretskredsen. I December, Januar og Februar afholdes dog intet Ting paa Bornholm. Landsoverretterne i Kjøbenhavn og Viborg bortfalde. Antallet af de til Paakendelse af den enkelte Landsretssag nødvendige retskyndige Dommere er mindst 3. Naar Ting holdes uden for Rettens egentlige Sæde, kan en Underretsdommer træde i Stedet for en af Landsdommerne. Indtil 3 af Dommerne i hver Landsret gives der særlig Beskikkelse som Afdelingsformænd under Straffesagers Behandling; de ville som saadanne komme til at præsidere i Nævningeretterne.

Underretterne bestaar af Kjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretter. *Kjøbenhavns Stadsret* beklædes med en Justitiarius og indtil 20 andre Dommere. Af disse beskikkes to til Fogder og to til Skifteforvaltere, medens de øvrige hver for sig behandle og paakende de til deres respektive Afdelinger henviste Sager, borgerlige eller kriminelle. Al Behandling og Paakendelse ved Kjøbenhavns Stadsret sker ved Enkeltdommer. Til Stadsretten hører et særligt Pante- og Brevskriverkontor. Hof- og Stadsretten saavel som Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret bortfalder. — *By- og Herredsretterne*, af hvilke der oprettes en i hver af de 103 Kredse, hvori Landet uden for Kjøbenhavn tænkes delt*), beklædes hver især af en enkelt Dommer, der tillige er Foged, Skifteforvalter, Retsskriver og Notarius. I Kredse med over 35,000 Indbyggere ansættes dog 2 Dommere, af hvilke den ene overtager de Underretsdommeren paa- hvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen, den anden de øvrige Forretninger.

Den Regeringen hidtil tilkommende almindelige Beføjelse til at ordne ekstraordinære Retter (Kommissioner) bortfalder.

2. Instanserne og de forskellige Retters Virksomhedsomraade. Værneting.

Medens efter nugældende Ret enhver Sag af en vis Betydning, der paabegyndes uden for Kjøbenhavn, kan føres gennem 3 Instanser: Underret, Overret og Højesteret, er det Udkastenes Princip, at som Regel enhver Sag *kun* skal kunne føres gennem *to Instanser*. Ordningen er derfor i Hovedsagen den, at de større Sager begynde ved Landsret og kunne paaankes til Højesteret; medens de mindre Sager begynde ved Underret og kunne paaankes til Landsret, men ikke videre. Dog kan et Udvalg af Højesteret, bestaaende af denne Rets Justitiarius og 2 af dens Medlemmer, undtagelsesvis tillade, at en ved Underret begyndt og derefter til Landsret paaanket Sag, paaankes videre til Højesteret, naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for den paagældende, og for kriminelle Sagers Vedkommende ogsaa, naar anden særlig Grund foreligger.

Grænsen mellem Landsretssager og Underretssager er for *borgerlige* Sagers Vedkommende drægen saaledes, at der til Underret henlægges Sager angaaende private Formuerettigheder eller offentlige Afgifter, naar Sagens Genstand ikke overstiger 400 Kr., og fremdeles uden Hensyn til Værdien: Sager angaaende Servituter og partielle Brugsrettigheder, Sager efter Veksel eller lignende klart Skyldgrundlag, Skilsmisse-sager, Sager til Mortifikation af Panteobligationer med Pant i fast Ejendom, Pater-

*) Begrænsningen af Underretskredsenes Antal vil dog i det hele blive lidet følelig, da den for største Del tænkes iværksat ved, at Herreder og Birker, der allerede nu have deres Tingsted i en Købstad, slaas sammen med de Købstæder, hvori deres Tingsteder ere.